

Các thế lực thù địch chủ trương phá cách mạng nước ta bằng chiến lược “Điên binh hòa bình” trên mặt trận vũ khí; trong đó, có lĩnh vực quốc phòng, an ninh. Gần đây, nhân sự kiện chiến dịch quân sự đặc biệt của Nga đang diễn ra ở Ukraine, chúng tìm mọi cách lợi dụng xuyên tạc chính sách quốc phòng “ba không” của Việt Nam.

Việt Nam xây dựng nền quốc phòng, an ninh đàng hoàng, tự chủ, tự lực, tự cường kết hợp với mở rộng và tăng cường hợp tác quốc tế về quốc phòng, an ninh. (Nguồn: tapchicongsan.org.vn)

Trong thời gian qua, các thế lực thù địch, cộng đồng chính trị đã và đang tìm mọi cách xuyên tạc, suy diễn vô căn cứ về biện pháp chính sách quốc phòng nước ta. Về nhân đề “Nga thiêu hủy máy bay rơi vì Ukraine không chấp nhận “chính sách 4 không”

Ông Trần Văn đăng trên Tiếng Dân News, ngày 04/3/2022... Họ đã viết: “Nga Ukraine xác lập chính sách quốc phòng “ba không”: “Không tham gia liên minh quân sự”. “Không liên kết với nước này để chống nước kia”. “Không cho nước ngoài đặt căn cứ quân sự hoặc sở dụng lãnh thổ để chống lại nước khác” và đến năm 2019, long trọng bổ sung thêm một “không” nữa vào “Bộ chỉ thị Quốc phòng”: “Không sở dụng vũ lực hoặc đe dọa sử dụng vũ lực trong quan hệ quốc tế” như Việt Nam, về thể chế chính trị của Ukraine sẽ không như mọi người đã thấy suốt thời gian qua”. Viết vậy, nhưng Trần Văn suy diễn: “Khi phải làm hàng xóm với một quốc gia vừa nuôi tham

vòng chi phí, dồn dặt các lân bang... một dân tộc quật cường như dân Ukraine chắc chắn sẽ không bao giờ chấp nhận bất cứ đòng nào, chính phủ nào đứng ra và đeo đuổi “chính sách ba không”, thậm chí tỏ thêm một... “không” chứ đừng duy trì... “sở toàn vẹn lãnh thổ, duy trì và phát triển các lợi ích của quốc gia, dân tộc”(!).

Thưa Trần Văn, chính sách quỵ còng “ba không”, rồi “bên không” của Việt Nam là để bảo vệ vòng chực Tội quốc xã hội chủ nghĩa. Nói đến Tội quốc có thể khái quát là sở hữu thành của hai phạm vi địa lý: tự nhiên lịch sử và chính trị - xã hội. Nếu thiêu một trong hai phạm vi địa lý trên thì chủ nghĩa Tội quốc hoàn chỉnh. Đúng thế! Trước Cách mạng Tháng Tám năm 1945 và phạm vi địa lý tự nhiên lịch sử của đất nước ta vẫn còn nguyên đó, thế dân Pháp có “bê” được vùng đất, trời, biển của Việt Nam và lập ghép với vùng đất, trời... của nước Pháp đâu mà nhân dân ta vẫn nói là nước mất nhà tan. Vì chính quyền phong kiến Việt Nam lúc đó chỉ là bù nhìn, làm tay sai cho thế dân Pháp mà thôi...

Một khác, nếu không có phạm vi địa lý tự nhiên lịch sử, thì dù có đầy đủ máy nhà nước thì họ cũng đâu có Tội quốc. Trên thế giới, một số tổ chức lâu vông có thâm thù với Đòng, Nhà nước Cộng sản Việt Nam luôn tìm cách nhòm lút để chực, như: Chính phủ quốc gia Việt Nam lâm thời (từ 1990 đến nay), do Đào Minh Quân lãnh đạo; Việt Nam Quốc dân Đòng (1927 đến nay), do Trần Văn Thanh, Trần Văn Thủ lĩnh đạo; Địch Việt Cách mạng Đòng (1965 đến nay) do Trần Dzũng Minh Dân, Nguyễn Văn Lung lãnh đạo; Việt Nam Canh tân Cách mạng Đòng (1982 đến nay) do Hoàng Công Minh, Địch Hoàng Đình, Lý Thái Hùng, Hoàng Thuần lãnh đạo,... dù các tổ chức này có bề máy, nhưng họ đâu có Tội quốc. Vì họ làm gì có vùng đất, vùng trời, biển... nào để mà làm chủ. Thế mà, Trần Văn lại cho rằng: “...đứng ra và đeo đuổi “chính sách ba không”, thậm chí tỏ thêm một... “không” chứ đừng duy trì... “sở toàn vẹn lãnh thổ, duy trì và phát triển các lợi ích của quốc gia, dân tộc”! Xin nhắc lại, chính sách quỵ còng “ba không”, rồi “bên không” của Việt Nam là để bảo vệ vòng chực Tội quốc xã hội chủ nghĩa trên cả hai phạm vi địa lý: tự nhiên lịch sử và chính trị - xã hội; không thể bảo vệ “sở toàn vẹn lãnh thổ, duy trì và phát triển các lợi ích của quốc gia, dân tộc”. Vì hai một này thế ng như thế biển chủ nghĩa với nhau tỏ nên Tội quốc; nên không thể chỉ có một này mà không có một kia và ngược lại.

Việc cố tình đi tính lịch sử của chính sách quỵ còng Việt Nam nói trên của Trần Văn đầy hòng “bức tử” cho việc “sai lầm” của chính sách này. Đây là việc làm không khách quan và chỉ ý xấu của kẻ thù nhân. Nhân đây xin nhắc lại chính sách quỵ còng “ba không” lần đầu tiên xuất hiện trong sách trắng quốc phòng của Việt Nam năm 1998 và sau đó, tái xuất hiện trong sách trắng quốc phòng các năm: 2004 và 2009. Chính sách này cũng được nêu ra trong Luật Quốc phòng của Việt Nam, được Quốc hội thông qua và có hiệu lực từ 01/01/2019. Chính sách quỵ còng “bên không” của Việt Nam (tức ba không thêm một không: “Không sở hữu vũ

lực học để đưa sự đồng vũ lực trong quan hệ quốc tế”) xuất hiện trong sách trắng quỵ còng năm 2019. Nguyên tắc này không mâu thuẫn với mục đích hiện đại hóa quân đội cũng như nhiệm vụ chiến đấu của lực lượng vũ trang Việt Nam, đó là bảo vệ đất nước, kiên cố bảo vệ cách sự đồng vũ lực khi cần thiết. Nếu đất nước có chiến tranh, người Việt Nam buộc phải cầm súng bảo vệ Tổ quốc, gìn giữ hòa bình. Chúng ta kiên định chính sách quỵ còng “Không liên kết với nước này chống nước kia”. Việt Nam không liên minh quân sự, đồng thời mở rộng quan hệ đối ngoại, trong đó có đối ngoại quốc phòng nhằm mở rộng sự đồng hợp lực, phát triển năng lực nhân lực, hiểu biết của chúng ta.

Thực tế cho thấy, đối với nước như trường hợp nước Lào, thực lực đơn xen thì phải khôn khéo trong chính sách đối ngoại, làm sao để dân tộc mình giữ được mối quan hệ tốt với các nước, đặc biệt là với các nước láng giềng, để tận dụng tốt nhất các phát triển đất nước. Chính sách quỵ còng “ba không”, “bên không” của Việt Nam là nhằm mục đích đó.

Mới đây, trên lĩnh vực ngoại giao Báo Tuổi trẻ và chiến lược quân sự đặc biệt giữa Nga và Ukraine, Trường Đảng Nguyễn Chí Vĩnh, nguyên Thứ trưởng Bộ Quốc phòng đã nhận mạnh: Chúng ta không thể đồng ngoại sự việc này, bởi trường hợp Nga và Ukraine đều là bên của Việt Nam, nhưng bên can thiệp đều là đối tác của chúng ta. Việt Nam chúng ta có 3 thế mạnh để có thể tham gia, đóng góp giúp tạo lập lại hòa bình. Thứ nhất, chúng ta đã chiến thắng trong các cuộc chiến tranh bảo vệ Tổ quốc, để kiến lập nền hòa bình bền vững cho đất nước.

Thứ hai,

chúng ta cũng có kinh nghiệm trong giữ gìn quy tắc tranh chấp, bảo vệ chủ quyền lãnh thổ như vùng biển đảo hòa bình. Trong hơn 1/4 thế kỷ qua, sóng gió như vậy như Việt Nam giữ vững được toàn vẹn chủ quyền lãnh thổ, giữ được độc lập tự chủ và như thế chúng ta đang có, đồng thời giữ được hòa bình.

Thứ ba,

chúng ta có quan hệ đa phương rộng rãi với hầu hết các quốc gia, các tổ chức quốc tế.

Cho nên, quốc gia muốn yên ổn và phát triển phải giữ được sự độc lập, tự chủ, không lệ thuộc nước nào, không là đồng minh với nước này để chống lại nước kia, không có những hành động gây ảnh hưởng tới an ninh cho quốc gia khác, bình thường hóa với tất cả các nước, coi các nước đều là đối tác, nếu có hành động tạo sự căng thẳng với một nước nào đó thì rất nguy hiểm. Vì thế, trong quan hệ với các nước, nhất là các nước láng giềng, Đông, Nhà nước và Nhân dân ta luôn giữ vững quan hệ hữu nghị, hợp tác cùng phát triển, không đồng đồng, và chủ trương làm như thế để môi trường hòa bình phát triển đất nước. Chính sách quỵ còng “ba không”, “bên không” của Việt Nam cũng nhằm mục đích đó, cần sao lại suy diễn như mục đích xấu?./.

----- *Đ i tá, TS Bùi Quang Huy*
Phó Ch nh m khoa Nhà n c và Pháp lu t - Tr ng Sĩ quan Chính tr

Theo Báo ĐCS